

Ötezer vagon konzerv Szegedről

Első helyen a zöldborsó és az ősziharack — Dobozban a ponty és a birka

A Szegedi Konzervgyár a tavalyihoz hasonlóan határozta meg idei termelésének mennyiségét és összetételét is. A zöldség- és gyümölcs-félék gyári feldolgozása befejeződött, s így könnyű megállapítani, hogy milyen is volt a konzervgyári szezon. A tervezett 5000 vagon helyett körülbelül 5200 vagon késztermékre számítnak, s ennek megfelelően a félmilliárdos termelési értékük is 30–35 millióval több lesz.

Ebben a szezonban különösen a zöldborsó és az ősziharack favorizált: jó minőségű volt az áru és bőséges a termés. Borsóból 600 vagon helyett 850 vagonnal dolgoztak fel, ősziharackból pedig az elképzelt 260 vagon helyett 346 vagon volt az eredmény. Mind a két árucikk keresett a hazai és a külföldi piacon, így a többletet könnyűszerrel el

tudják adni. A gyümölcsök közül továbbra is krónikus hiánycikk a meggy és a cseresznye. Nem a gyenge terméssel van a probléma, hanem az a baj, hogy a gazdaságok nem is telepítenek meggyfát, s így nincs semmilyen kínálat a piacon. A gyárban azt mondják, hogy tízszer ennyi meggyet is megvásárolnának, ha lenne.

Más volt a helyzet a paradicsommal ebben az esztendőben. Ilyen még nem volt — panaszkodnak a gyárban, hogy a tervezett mennyiségnek alig a felét tudták csak beszerezni. 2400 vagon helyett mindössze 1200 vagon paradicsommal megpakott vagon gördült be a gyárkapun. Az ok: az időjárás akkor kedvezőtlen alakulása tönkre tette a jónak induló paradicsomtermést, a különféle növényi betegségek megtizedelték a paradicsomtáblákat. Megkérdez-

tük a gyár termelési osztályán, hogy lesz-e hatása a gyenge paradicsomtermésnek az ellátásban. Azt felelték, hogy a hazai igényeket rendszerben ki tudják elégíteni, a lecsóhoz és a zakuszkához is elegendő a mennyiség, legfeljebb kevesebb paradicsomkészítményt szállítanak majd külföldre.

A szegedi gyárban elsőrendű feladatnak tekintették a belföldi forgalom növelését. Ennek érdekében bemutatókat tartottak a kereskedelmi szakembereknek, ahol a legújabb gyártmányaikat reklámozták. Elsősorban készleteiket próbálták nagyobb választékban előállítani. Így többet gyártottak az újnak számító birkapörköltből és rácpontyból. A fogyasztók elégedettek és megkedvelték az újfajta csomagolást is, az alufóliás dobozoknak nagy sikerük van.

Fock Jenő fogadta a szíriai minisztert

Fock Jenő, a Minisztertanács elnöke pénteken, tegnap hivatalában fogadta, a Budapesten tartózkodó Abdul Halim Rhaddamot, a Szíriai Arab Köztársaság gazdasági és külkereskedelmi miniszterét. A találkozón — amelyen jelen volt dr. Bíró József külkereskedelmi miniszter és dr. Mohamed Zakaria Ismail, Szíria budapesti nagykövete — eszmecsere folytattak a két ország kapcsolatait érintő kérdésekről.

Szíria gazdasági és külkereskedelmi minisztere pénteken felkereste Horgos Gyula kohó- és gépipari minisztert is. A látogatáson ott volt dr. Szalai Béla külkereskedelmi miniszterhelyettes. A megbeszélések fő témája köztük az volt, hogy a két ország között kedvezően fejlődő gazdasági kapcsolatok további szélesítéséhez hogyan járulhatnak hozzá a magyar gépipari szállítások. Szóba került magyar járművek, hajók, kikötői felszerelések, távközlési berendezések és más gyártmányok exportja. (MTI)

Hetvenötezer teherautó

Húsz évvel ezelőtt, 1949 őszén kezdte meg működését Szigethalmon a Csepel Autógyár. A kezdeti időszakban havonta 600 motort és 200–300 tehergépkocsit készítettek. A múlt év végéig a Csepel Autógyár 75 ezer járművet készített. A gyár negyven országba exportálja termékeit. A legtöbb járművet a Szovjetunió, Csehszlovákia, Bulgária és Jugoszlávia vásárolja. (MTI)

Téli könyvvásár

131 új könyv karácsonyra

Egymillió 720 000 példányban összesen 131 új kötetet jelentettek meg a kiadók a téli könyvvásárra. Az olvasók, karácsonyra ajándékok vásárlók hagyományos akciója ezúttal november 15-én kezdődik. Vidéken 263, Budapesten 110 könyvesbolt, s ezenkívül sok ezer munkahelyi könyvbizományos és falusi propagandista kapcsolódik be a vásárhoz.

Előjáróban ezeket közölte Domokos János kiadói igazgató, a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülésének alelnöke, aki a Könyvklubban rendezett pénteki sajtótájékoztatón ismertette a vásári újdonságokat, a könyvakció rendezvényeit, propagandáját.

Az újdonságlistán szereplő 131 cím közül több mint 70-et már a sajtó alól kikerült köteteken olvashatunk, a további könyvújdonságokat ezekben a napokban folyamatosan szállítják a nyomdák a terjesztő vállalatokhoz, onnan a boltokba. A gazdag választékot ezúttal külföldön megjelent magyar nyelvű művek behozatalával is szélesítették. Az importkönyvek példányszáma mintegy 170 000.

A kiadók gyermek- és ifjúsági könyveket készítettek a legnagyobb hányadban: 43 ilyen könyv közül választ-hatunk, kezdve az óvodás-képes kifestő könyveitől a serdülőkorúak olvasmányáig, a lányok és fiúk hagyományos évkönyveig. Aki művé-

szeti albummal kíván meglepetést szerezni: 16 féle — képzőművészeti, színházi, zenel, filmművészeti — kötet közül választhat. A kiadói szakemberek különösen a müncheni múzeumokról szóló és az Ermitázs kincseit bemutató albumoknak jólsolnak sikert.

Szépirodalmi műfajban a magyar kortárs íróktól 26, a régebbi magyar irodalomból 15, a klasszikus és a mai világirodalomból 27 féle művet ígér a téli könyvvásár. (MTI)

Hazautazott az NDK Belügy-minisztériumának küldöttsége

Friedrich Dickel vezéredes, a Német Demokratikus Köztársaság Belügyminisztériumának küldöttsége pénteken délután elutazott Budapestre. Búcsúztatásukra a Ferihegyi repülőtérén megjelent Benkei András belügyminiszter meghívására többnapos hivatalos látogatást tett Magyarországon. A szívélyes, elvtársi, baráti légkörben folytatott tárgyalások során megvitatott a két minisztérium együttműködésének további lehetőségeit.

A küldöttség vezetőjét a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága és a kormány nevében fogadta Fehér Lajos, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnökhelyet-

Együtt eredményesebb

Lényeglátás és lényegretörés; a célt pontosan jelölő vállalások, s ennek nyomán a sikeres valósítás jellemzi legtöbb munkahelyen azt a nemes versenyt, amely felszabadulásunk 25. évfordulója tiszteletére kibontakozott. A kis és nagy közösségek, a szocialista címért küzdő, s a címet már birtokló brigádok egyaránt célul tűzték ki: a jubileumi versenyt méltóvá teszik a nagy dátumhoz.

Ennek tükröi a lényeglátó vállalások, s a nyomukban járó lényegretörő munka. Világosan megfogalmazódik az igény: a versenynek most, a gazdasági reform időszakában azokon a területeken kell a legtöbbet vállalnia, ahol a legnagyobb szükség van rá. Vagyis a legfontosabb, a legtöbb javítást váró munkákra, a legtöbbet ígérő feladatokra kell összpontosítani. S ha bepillantunk felajánlásokba, kiváló szocialista brigádok naplójába, javarészt valóban ezt láthatjuk: jól átgondolt, kellően disztigváló, konkrét célkitűzések sorát.

Sablonjaiból kinőve, helyét-szerepét megtalálva mindinkább azzá válik tehát a verseny, amire szükség van: tartalékokat felszínre hozó, nagyobb teljesítményekre ösztönző mozgalommá. A termelékenységet, minőséget, a lelkiismeretes munkát szorgalmazza az a vállalások is, melyeket a szegedi üzemekben, tettek a dolgozók. Van azonban olyan tartalék, amelynek feltárására még nem elég nagy az aktivitás. Kevés olyan felajánlással találkozunk, amely az együttműködés, összedolgozás tökéletesítését az elsődleges célok közt jelöli meg. Márpedig ennek a gyárkapun belül, s azon messze túl is van olyan jelentősége, hogy mindenütt a legelső közé rangsorolják.

Ugyanis a verseny szocialista jellegét, az alkotó munka közös voltát, a másokért érzett felelősséget, a közös célhoz tartozást, az ebből fakadó gazdaszemléletet, egy-egy részvételenség helyett a nagy egészen — tehát a mélyebb összefüggéseket — semmi sem hangsúlyozza annyira, mint az együttműködés törekvései. Ilyen, a szocialista karaktert méginkább kiemelő vonásokkal lehet is, szükséges is tovább gazdagítani a mozgalmat. Lehet is, szükséges is, hogy egyik brigád a másikkal szemben, egyik üzemszáz a másikkal szemben és egyik gyár a másikkal szemben mélyebben átérezze, tudatosabban vállalja azokat a kötelezettségeket, melyek a munkakapcsolatból következnek. Az ilyen tudatosságnak mai fejlettségi fokán jó kifejezési formákat kínál a jubileumi verseny.

A legjelesebbek élnek is vele. Tudják, hogy egy bizonyult szerkezetben mennyit jelent az olajozottság, mennyit ér a csikorgások, akadozások — egyszóval a gátló tényezők következetes megszüntetése. Volt alkalmam olyan szocialista brigádtagokkal beszélni, akik világosan látják, mennyire nem lehet az ipari szervezethez mai fokán valamit csak a saját szemszögből vizsgálni. Egyszerű szóval, de igen meggyőzően ecsetelte például egy idős vasas a kis fogaskerék tisztességét. Ők, úgymond, azt tették törvénynek a brigádban, hogy pontosan illeszkedjenek bele a nagy gépezet mozgássorozatába. Tudják, mennyit ér a saját munkájuk, teszik a dolgukat derekasan. De azzal is számotvetnek, hogy amit ők elvárnak a hozzájuk kapcsolódó tevékenységektől, ugyanúgy mások is elvárják tőlük a munkatársi pontosságot, az időben-minőségben egyaránt precíz teljesítményt. Ezért is szerepel vállalásaik közt fő helyen az együttműködés. S ezért számíthatják eredmények közé, amikor a náluk készült termék „örökösei” szép eredményt érnek el: jó érzés, hogy a mások sikerei az ő szorgalmukra is alapozódtak.

Ez a tudatosság még sok helyütt hiányzik. És nagyon hiányzik: mert egyetlen határidő elcsúszása nem is csak két üzem kapcsolatában, hanem láncolatosan, még egy sor munkahelyen érezhető hatását. A versenymozgalom nagy és nemes feladata, hogy egyrészt elejét vegye az ilyen akadozásoknak, másrészt törekedjen az olajozottabb, simább összedolgozásra. Vagyis, szülessen minél több olyan vállalat, kezdeményezés, ami az egész gépezet összefüggésére — tehát az egész népgazdaságra — is jó hatással van. A szocialista módon dolgozni jelszó magába foglalja az ilyen többletet is. Azt is, amit egy brigádvezető így fogalmazott meg: igen, vállaltuk, hogy hamarabb elkészítjük a kért termékeket, tudjuk, hogy ők (ti. a partnerek) is termelni, keresni akarnak, s hogy most ehhez a mi segítségünkre van szükség.

Ahhoz, hogy az egymásrautaltság ilyen gesztusai gyakoribbá, természetesebbé váljanak, jó eszközt jelenthet a jubileumi versenymozgalom is. Öntevékenyen, akár szocialista szerződéses formájában is erősítve az összetartozás szálait, biztos, hogy újabb tartalékait lehet felfedezni a hasznos együttműködésnek. Érdemes és szükséges erre nagyobb figyelmet fordítani a verseny résztvevőinek.

Simai Mihály

Szegedi nivódijas

Tegnap, pénteken dr. Erdy Grúz Tibor, a Magyar Tudományos Akadémia főtitkára átadta a budapesti tudósklubban az Akadémiai Kiadó idei nivódijait. A 30 ezer forintos nagydíjat Lukács György Az esztétikum sajátossága című munkája nyerte. A díjazottak között szerepel Riesz Frigyes és a szegedi Szőkefalvi Nagy Béla Előadások a funkcionális analízisből című munkája is.

Magyar—mongol megbeszélés

A magyar—mongol gazdasági és műszaki tudományos együttműködési kormányközi bizottság harmadik ülésénak pénteken a Parlament delegációs termében megkezdte munkáját. A bizottság ülészakára hazánkba érkezett a Mongol Népköztársaság Tervbizottságának

elnöke, a kormányközi bizottság mongol tagozatának elnöke, valamint a bizottság mongol tagozatának tagjai. Az ülészak dr. Sághy Vilmosnak, a mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter első helyettesének, a bizottság magyar tagozata elnökének irányításával kezdte meg tanácskozását.

SZOMBAT,
1969. NOVEMBER 15.

DEL-MAGYARORSZÁG 3